

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA III
Vajnorská 47, 832 77 Bratislava 3

Číslo: 1 Pv 510/13/1103-41
EEČ: 2-10-495-2017

Bratislava III 06.07.2017

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: trestný čin: krádež podľa § 247 odsek 2 písmeno a, odsek 4
Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení
zákona číslo 227/2005 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava III

Podľa § 215 odsek 1 písmeno d (§ 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku
zastavujem trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: krádež podľa § 247 odsek 2 písmeno a, odsek 4 Trestného zákona číslo
140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 227/2005 Zbierky zákonov
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: spolupáchateľ v skupinovej veci

na tom skutkovom základe, že:

obv. XXXXX s XXXXX (vylúčeným na samostatné konanie) po predchádzajúcej
vzájomnej dohode dňa 15.08.2005 v čase od 00.00 hod. do 00.50 hod. v katastri
obce Dunajská Lužná, Nové Košariská vykonali vlámanie do firmy XXXXX,
ktorá sídli v areáli PD tak, že doposiaľ nezisteným spôsobom vnikli do areálu firmy,
kde cez okennú mrežu vytlačili okno kancelárie, cez ktoré vnikli dnu
a z administratívnej budovy odcudzili notebook zn. ACER typ Travelmate
s adaptérom, digitálny fotoaparát zn. Olympus typ C-720 Ultra zoom v.č. 108419483,
čiernu plechovú pokladňu s obsahom 149.184,- Sk a mobilný telefón zn. Nokia 3100
IMEI: XXXXX, uvedené veci si zabalili do cestovnej tašky a odišli z miesta činu,
pričom dňa 15.08.2005 v čase o 00.50 hod. v Dunajskej Lužnej pri pošte boli
kontrolovaní policajnou hliadkou a následne predvedení na OO PZ Rovinka, pričom
svojím konaním spôsobili majiteľovi uvedenej firmy XXXXX, nar. XXXXX, bytom

XXXXX, XXXXX škodu v celkovej výške 179.105,- Sk (5.945,20 €),

lebo trestné stíhanie je neprípustné, preto že je trestné stíhanie premlčané.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave II, Úradu justičnej a kriminálnej polície, odboru justičnej polície, odbor všeobecnej kriminality, sp. zn. ČVS:ORP-1404/1-OVK-B2-2005 zo dňa 15.08.2005 bolo postupom podľa 160 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a zároveň tým istým uznesením podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku aj vznesené obvinenie XXXXX a XXXXX pre trestný čin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 247 ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku na vyššie uvedenom skutkovom základe.

Predmetné uznesenie o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia bolo doručené obvineným ako aj poškodenému dňa 15.08.2005.

Obvinený XXXXX si uznesenie o začatí trestného stíhania v danej veci, ako aj o vznesení obvinenia jeho osobe prevzal dňa 15.08.2005, pričom toho istého dňa bol vypočutý v procesnom postavení obvineného, pričom sa ku skutku v plnom rozsahu priznal a sťažnosti sa vzdal.

Taktiež bol dňa 15.08.2005 vypočutý poškodený XXXXX, ktorý podrobne popísal odcudzené veci, ktoré následne opoznal a boli mu uznesením vrátené. Opätovne bol vypočutý dňa 29.11.2006, kde uviedol, že predmetné odcudzené veci mu boli všetky vrátené, páchatelia boli zadržaní políciou a preto sa ako poškodený k trestnému stíhaniu nepripája, pretože mu žiadna škoda nevznikla.

Do vyšetrovacieho spisu bol ďalej zabezpečený znalecký posudok XXXXX za účelom stanovenia všeobecnej hodnoty odcudzených vecí. Predmetný znalecký posudok bol vypracovaný dňa 15.10.2005.

Z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že po opätovnom výsluchu poškodeného **už neboli realizované žiadne ďalšie úkony**, pobyt obvinených bol neznámy a z uvedeného dôvodu bolo trestné stíhanie (prvý krát) uznesením vyšetrovateľa zo dňa **29.11.2011** postupom podľa § 228 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku prerušené. Predmetné uznesenie sa obvineným nepodarilo doručiť.

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Senci, Úradu justičnej a kriminálnej polície, odboru kriminálnej polície sp. zn. ČVS:ORP-431/OJP-SC-2010 zo dňa **06.12.2012** bolo postupom podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku v prerušenom trestnom stíhaní vedenom proti obv. XXXXX a XXXXX zapokračované, a to za účelom vydania príkazu na zatknutie na osoby obvinených, nakoľko nebolo možné ich prepočutie vo veci podľa nového Trestného poriadku a ich pobyt nebol známy.

Príkaz na zatknutie vydal Okresný súd v Pezinku až dňa **28.12.2012** pod sp. zn. Tp 134/2012, ktorý bol neskôr z dôvodu zmeny miestnej príslušnosti pre trestné činy spáchané na území okresu Senec (z Okresného súdu Pezinok na Okresný súd Bratislava III) zrušený a nanovo vydaný Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. Tp 280/13 dňa **06.06.2013**.

Dňa **07.03.2013** vydal vyšetrovateľ PZ uznesenie podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku (per analogiam) sp. zn. ORP-431/OJP-SC-2010, ktorým **vylúčil trestnú vec obv. XXXXX**, nakoľko sa nepodarilo ani opakovane zistiť jeho pobyt.

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Senci, sp. zn. ČVS: ORP-104/OVK-SC-2013 zo dňa **08.03.2013** bolo opätovne trestné stíhanie postupom podľa § 228 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku prerušené z dôvodu neprítomnosti obvineného XXXXX.

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Senci, sp. zn. ČVS: ORP-104/OVK-SC-2013 zo dňa **22.07.2016** bolo postupom podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku v prerušenom trestnom stíhaní vedenom proti obv. XXXXX zapokračované a došlo k zmene právnej kvalifikácie na prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Senci, sp. zn. ČVS: ORP-104/OVK-SC-2013 zo dňa **06.01.2017** bolo opätovne trestné stíhanie postupom podľa § 228 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku prerušené z dôvodu neprítomnosti obvineného XXXXX.

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Senci, sp. zn. ČVS: ORP-104/OVK-SC-2013 zo dňa **02.06.2017** bolo postupom podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku v prerušenom trestnom stíhaní vedenom proti obv. XXXXX zapokračované. Vzhľadom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR 116/2012 z 12. decembra 2011, sp. zn. Tpj 78/2011 bolo potrebné predmetný skutok ďalej právne kvalifikovať ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona pri použití § 138 písm. e) Trestného zákona a nie ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že v danej trestnej veci nebolo možné počas celej doby trvania trestného stíhania vedeného voči obvinenému, t.j. od 15.08.2005 až doteraz opätovne zabezpečiť prítomnosť obvineného na výsluchu.

Obvinenému boli opakovane doručované zásielky na adresu trvalého pobytu, avšak na danej adrese už býva XXXXX s rodinou, ktorá predmetný rodinný dom kúpila od rodiny XXXXX v roku 2004 a od tej doby nie sú v žiadnom osobnom ani telefonickom kontakte.

Z Registra obyvateľov (REGOB) vyplýva, že jediným známym pobytom menovaného v SR je XXXXX.

Obvinený nie je evidovaný v Sociálnej poisťovni ako zamestnaný od 07.06.2006.

Z lustrácie ZVJS vyplýva, že obvinený nie je vo výkone väzby, ani vo výkone trestu odňatia slobody. Doposiaľ nemá v registri trestov žiadny záznam.

Za celý čas vedenia vyšetrovania sa nepodarilo zabezpečiť žiadnu informáciu o možnom pobyte obvineného.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 Trestného zákona (upravujúceho jeho časovú pôsobnosť), trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, čin spácha vlámaním a spôsobí ním väčšiu škodu.

Trestná sadzba trestu odňatia slobody, ktorú možno za spáchanie trestného činu **krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.** účinného v čase spáchania skutku uložiť predstavuje **1 až 5 rokov.**

Podľa ustanovenia § 437 ods. 1 Trestného zákona (upravujúceho prechodné ustanovenia Trestného zákona), ak je potrebné určiť, či trestný čin podľa zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon vykazuje znaky prečinu, zločinu alebo obzvlášť závažného zločinu podľa tohto zákona, použijú sa ustanovenia § 10 a § 11 tohto zákona v závislosti od formy zavinenia a trestnej sadzby uvedenej v zákone č. 140/1961 Zb. Trestný zákon.

Z uvedeného možno s poukazom na skutočnosť, že trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku je síce úmyselným trestným činom (forma zavinenia), avšak je za jeho spáchanie možné potrestať páchatel'a trestom odňatia slobody na 1 až 5 rokov, v zmysle interpretačného pravidla uvedeného v prechodných ustanoveniach Trestného zákona, konkrétne § 437 ods. 1 Trestného zákona, **vykazuje tento trestný čin znaky prečinu.**

Podľa ustanovenia § 16 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku, trestnosť činu sa posudzuje podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný; podľa neskoršieho zákona sa posudzuje len vtedy, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

Podľa ustanovenia § 67 ods. 1, písm. d) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku (s ohľadom na skutočnosť, že skutok pre ktorý sa vedie trestné stíhanie sa stal 15.08.2005) trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je **5 rokov**, ak je horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody viac ako jeden rok.

Podľa ustanovenia § 67 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku do premlčacej doby sa nezapočítava :

- a) doba, po ktorú nebolo možné páchatel'a postaviť pred súd pre zákonnú prekážku,
- b) doba, po ktorú sa páchatel' zdržiaval v cudzine,
- c) skúšobná doba podmieneného zastavenia trestného stíhania
- d) doba, po ktorú bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia podľa § 162a Trestného poriadku,
- e) doba, po ktorú bolo prerušené trestné stíhanie podľa § 173 ods. 2 Trestného poriadku.

Podľa ustanovenia § 67 ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku, premlčanie trestného stíhania sa prerušuje

a) **vznesením obvinenia** pre trestný čin, o premlčanie ktorého ide, ako aj po ňom **nasledujúcimi úkonmi policajného orgánu, vyšetrovateľa, prokurátora alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchateľa**, alebo

b) ak páchateľ spáchal v premlčacej dobe trestný čin nový, na ktorý tento zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší.

Podľa ustanovenia § 67 ods. 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku, prerušením premlčania sa začína nová premlčacia doba.

Nakoľko celková škoda spôsobená obvineným predstavuje v prepočte na menu Euro sumu 5.945,20 €, t. j. v podobe teraz platného Trestného zákona škodu väčšiu, prichádza do úvahy v zmysle súčasne platného Trestného zákona právna kvalifikácia skutku ako zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona.

Trestného činu **krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona** sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak väčšiu škodu a čin spácha závažnejším spôsobom konania - vlámaním. Za spáchanie tohto trestného činu je možné uložiť trest odňatia slobody s trestnou sadzbou na **3 až 10 rokov**. V danom trestnom čine teda, s poukazom na § 11 ods. 1 Trestného zákona ide o **zločin**.

Podľa ustanovenia § 87 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je **dvadsať rokov**, ak ide o zločin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej desať rokov.

Podľa článku 7, ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8 vyhláseného na základe Oznámenia federálneho ministerstva zahraničných vecí č. 209/1992 Zb. v znení neskorších právnych predpisov (ostatná novela Dohovoru na základe zákona NR SR č. 208/2010 Z.z.), nikoho nemožno odsúdiť za konanie alebo opomenutie, ktoré v čase, keď bolo spáchané, nebolo podľa vnútroštátneho alebo medzinárodného práva trestným činom. Takisto nesmie byť uložený trest prísnejší, než aký bolo možné uložiť v čase spáchania trestného činu.

Podľa čl. 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti tohto ústavného zákona, sú súčasťou jej právneho poriadku a majú prednosť pred zákonom, ak zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd.

Podľa čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších právnych predpisov, **trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný**. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchateľa priaznivejšie.

Trestnosťou činu sa rozumejú všetky podmienky, od ktorých závisí

výrok súdu o vine a treste (napr. okolnosti vylučujúce protiprávnosť, zánik trestnosti a pod.), t.j. **určenie, podľa ktorého zákona** (v prípade jeho zmien) **sa má trestný čin posúdiť**. Z toho vyplýva, že toto ustanovenie má na zreteli iba zmeny Trestného zákona v čase od spáchania skutku do času, keď sa o ňom rozhoduje.

Za priaznivejší zákon možno pokladať takú právnu úpravu:

- podľa ktorej je skutok celkom beztrestný, alebo ktorý je trestný ako administratívny delikt
- ktorá je ako celok pre páchatel'a priaznivejšia v prípadoch, keď je konanie trestné podľa starej aj podľa novšej právnej úpravy.

Pri posudzovaní trestnosti činu môže nastať situácia, keď od času spáchania trestného činu do rozhodovania o ňom nadobudnú účinnosť viaceré zákony. V tomto prípade treba uplatniť výnimku uvedenú v ustanovení § 2 ods. 1, alinea druhá Trestného zákona, podľa ktorého ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, **trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší**.

Z ustálenej judikatúry vyplýva, že pri posudzovaní trestnosti činu sa vždy vychádza zo zásady, že páchatel'ov skutok sa posudzuje podľa toho práva (trestného a mimotrestného), ktorého použitie je pre páchatel'a **najpriaznivejšie**, pričom vždy a vo všetkých smeroch sa použije, buď len právo (trestné alebo mimotrestné) **platné v čase činu alebo právo neskoršie**. Vzhľadom na uvedené **nie je možné trestnosť skutku posúdiť čiastočne podľa zákona účinného v čase spáchania skutku** (napríklad z hľadiska Trestného zákona) **a čiastočne podľa zákona účinného v čase rozhodovania súdu** (napríklad z hľadiska mimotrestných noriem, na ktoré Trestný zákon odkazuje).

Na základe všetkých vyššie uvedených, na vec sa vzťahujúcich právnych noriem, príslušnej judikatúry a skutkového stavu bolo potrebné určiť, či je v danom prípade na mieste vec posúdiť podľa ustanovení Trestného zákona č. 140/1960 Zb. účinného v čase spáchania skutku, alebo neskoršieho Trestného zákona č. 300/2005 Z.z.

Po porovnaní všetkých rozhodných okolností tvoriacich dohromady prvky trestnosti stíhaného skutku, teda najmä porovnaním trestnej sadzby, ktorú možno za spáchanie tohto trestného činu uložiť, ako aj dĺžky premlčacej doby je namieste uzatvoriť, že v danom prípade je pre páchatel'a **priaznivejšie posúdenie trestného činu, ktorého spáchanie mu je kladené za vinu, ako trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku.**

Počas celej doby, od kedy má obv. XXXXX vznesené obvinenie pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku, t.j. **odo dňa 15.08.2005, sa konanie vyšetrovateľa v danej trestnej veci vo vzťahu k osobe obvineného zameralo v podstate výlučne iba na pátranie po obvinenom.**

Ako vyplýva z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 4Tdo 30/2011, 3Tdo/2012), nie každý úkon policajného orgánu, vyšetrovateľa, prokurátora

alebo súdu nasledujúci po vznesení obvinenia, aj skutočne smeruje k trestnému stíhaniu páchatel'a. Môže byť totiž urobený len formálne bez toho, aby jeho vykonanie reálne viedlo k trestnému stíhaniu páchatel'a a bolo pre jeho ďalší priebeh podstatné. Iba formálne urobený úkon, ktorý zdanlivo smeruje k trestnému stíhaniu páchatel'a, premlčaciu dobu neprerušuje, nakoľko jeho účelom je v takomto prípade iba zmarenie premlčania. Za úkony, ktoré nasledujú po vznesení obvinenia a reálne smerujú k trestnému stíhaniu páchatel'a možno považovať vzatie do väzby, **vydanie príkazu na zatknutie**, vydanie európskeho, alebo medzinárodného zatýkacieho rozkazu, podanie obžaloby, vydanie trestného rozkazu alebo vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku pre skutok, resp. pre trestný čin, o ktorého premlčanie ide.

Z uvedeného teda, okrem iného, vyplýva, že sa má jednať o procesný úkon vykonaný smerom k obvinenému, rovnako ako to vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 67 ods. 3, písm. a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb, ktorý hovorí o úkone „smerujúcom k trestnému stíhaniu páchatel'a“, za čo možno pátranie po pobyte obvineného označiť iba s ťažkosťami. V opačnom prípade by mohol nastať stav, kedy by sa premlčacia doba prerušovala a znovu začala plynúť po každom, hoc aj formálnom úkone niektorého z vyššie vymenovaných subjektov tesne pred jej ďalším uplynutím, čo by viedlo k situácii, že by v podstate stačilo vykonať jediný, hoci i formálny úkon raz za päť rokov, na základe čoho by sa trestné stíhanie nepremlčalo prakticky nikdy a ustanovenie o zániku trestnosti z dôvodu časového odstupu od spáchania činu a z toho vyplývajúcu spoločenskú potrebu potrestania páchatel'a za spáchaný trestný čin (hoc by šlo i o prečin s nízkou spoločenskou nebezpečnosťou, resp. mierou závažnosti) – teda premlčania trestnosti činu, by sa prakticky stalo obsolétym.

Nakoľko od posledného zrealizovaného úkonu, ktorým bol výsluch poškodeného XXXXX dňa **29.11.2006**, nebol do vydania príkazu na zatknutie obv. XXXXX, ktorý bol vydaný až dňa **28.12.2012**, zrealizovaný žiadny procesný úkon, mám za to, že nedošlo k prerušeniu premlčacej doby a premlčacia doba v trvaní 5 rokov **uplynula dňa 29.11.2011**.

Nad rámec uvedeného je tiež v dane veci potrebné poukázať na ustanovenie článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podľa ktorého má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach, alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného stíhania proti nemu, ďalej ustanovenie č. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ako aj na ustanovenie § 2 ods. 7 Trestného poriadku, podľa ktorého každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak, pričom účelom trestného stíhania je, ako to vyplýva z ustanovenia § 1 Trestného poriadku upravujúceho jeho predmet, upraviť postup orgánov činných v trestnom konaní a súdov tak, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní, pričom treba rešpektovať základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb, pričom s prihliadnutím na skutočnosť, že skutok pre ktorý sa vedie trestné stíhanie bol spáchaný v roku

2005, a napriek skutočnosti, že sa nejedná ako o skutkovo, tak ani o právne zložitú vec, vyšetrovanie v nej vykonávané trvá už takmer **12 rokov**, čím sa plynutím času znižuje záujem spoločnosti na potrestaní páchatel'a a slabne potreba jednak individuálnej prevencie a tiež potreba generálnej prevencie (výchovné a odstrašujúce účinky trestu na ostatných členov spoločnosti sa plynutím času znižujú), pričom neprimeranou dĺžkou trestného stíhania sa vytráca základný vzťah medzi protiprávnym konaním páchatel'a a následne prípadne ukladaným trestom, nakoľko doba, ktorá uplynie od spáchania trestného činu až po meritórne rozhodnutie má bezprostredný vplyv na účel trestu, ktorý má byť uložením určitého trestu dosiahnutý. Vzhľadom na vyššie konštatované, bolo potrebné v danej trestnej veci rozhodnúť tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto uznesenia a trestné stíhanie postupom podľa ustanovenia § 215 ods.1 písm. d) Trestného poriadku proti obv. XXXXX zastaviť.

Podľa ustanovenia § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je trestné stíhanie neprípustné podľa § 9 (Trestného poriadku).

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1, písm. a) Trestného poriadku, trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané.

S poukazom na už vyššie rozvedené právne úvahy som dospela k záveru, že zastavenie trestného stíhania proti obvinenému z dôvodu uvedeného v § 215 ods.1 písm. d) Trestného poriadku pre stíhaný skutok je plne odôvodnené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok (§ 185 a nasl. Tr. por.). V trestnom stíhaní sa pokračuje, ak obvinený vyhlási do troch dní od doručenia uznesenia, že na prejednaní veci trvá.

Mgr. Silvia Stružová
prokurátorka